

www.abuzerakbiyik.com.tr den alınmıştır.

URFALI ŞAİRLER

Yapılan arkeolojik araştırmalara göre 12.000' yıllık tarihi geçmişi olan Urfa, 639 yılında Hz. Ömer devrinde İslâm orduları tarafından fethedilerek İslamiyet'le müşerref olmuş, 1087 tarihinde ise Büyük Selçuklu Hükümdarı Melikşah'ın komutanlarından Bozan Bey'in Urfa ve Harran Valiliğine getirilmesiyle de Türklüğü tanımmıştır.

Böylesine köklü ve zengin bir tarihi olan Urfa'da sayısız ilim ve fikir adamı yetişmiştir. Nâbî gibi memleket adına tek başına iftihar vesilesi olabilecek bir şiir dehasını yetiştiren Urfa'mız şüphesiz büyük bir sanat, edebiyat potansiyeline sahiptir.

Memleketimizin yetiştirdiği mümtaz ilim ve fikir adamlarından Prof.Dr.Abdülkadir Karahan'ın tespitlerine göre şanlıurfa'mız, Yavuz Sultan Selim'in idaresine geçişten Cumhuriyet'in ilânına, yani 1517'den 1923'e kadar 200 dolayında muhtevalı şair yetiştirmiştir.

Bu şairlerimiz Klâsik edebiyat vâdisinde eserler vermişler, bu şiirin değişik nazım Őekillerinde arzu başarıyla kullanmışlar, klasik şiirin diline, mazmunlarına, estetik anlayışına bağlı kalmışlardır.

Bu şairlerin çoğu; Urfa'nın, o devirlerin kültür merkezi konumundaki büyük Őehirlere uzaklığı münasebetiyle, adlarını yeterince duyuramamışlar, tanınamamışlar ve eserleri de zamanla kaybolup gitmiştir.

Dolayısıyla eldeki kaynaklar bizi ancak 17. yüzyıla kadar götürmektedir. Eseriyle günümüze ulaşabilmiş en eski şairimiz Şeyh

Şânî'dir. Mutasavvuf bir şair olan Şeyh Şânî (1631-1693), Nâbî ile çağdaştır.

Nâbî (1642-1712) ise Klasik şiirimizde hikemî şiir ekolünün kurucusu ve en büyük temsilcisidir. Yusuf Nâbî 24 yaşlarında İstanbul'a gitmiş, Musahip Mustafa Paşa'nın önce divan katibi, sonra kethüdası olmuştur. Mustafa Paşa ölünce Haleb'e gitmiş, eserlerinden Hayriyye ve Hayrâbâd'ı orada yazmış, 25 yıl kadar kaldıktan sonra Vali Baltacı Mehmet Paşa Sadrazamlıkla İstanbul'a dönerken Nâbî'yi de yanında götürmüştür. 70 yaşlarına gelen Nâbî, İstanbul'da üstad olarak büyük saygı görmüş, darphane emini ve baş mukabeleci olmuştur. Mezarı, Üsküdar'da Karacaahmet Mezarlığındadır. Didaktik şiire verdiği derinlikle kendisine büyük Divan şairleri arasında özel bir yer edinen Nâbî, yaşadığı altı padişah (I.İbrahim-III.Ahmet) devrinin sosyal zaaflarını görmüş, halkın ruh haline tercüman olan, toplum hayat ve psikolojisine bağlı hakimâne gazeller yazmıştır. Devrinde şiirleri çok sevilmiş, kendisinden sonra gelen bir çok şair de onun etkisinde kalmışlardır.

Manzum ve mensur onbir eserinden en ünlüleri şunlardır: Divan, Hayriyye, Hayrâbâd, Tuhfetü'l Haremeyn, Sûrnâme.

17. ASIR

17. Asırda Şeyh Şânî ve Nâbî'nin yanısıra Muhammed Zâhir ve Zâki isimli iki şairin de varlığı bilinmektedir.

18. ASIR

18. Yüzyılda Fânî (1738-1800), Hafız Ömer Ferdi (1760-1825), Nüzhet Ömer (- 1776), Nâfi (?), Sânî (?) gibi isimlere rastlıyoruz. Bunlardan Nüzhet Ömer ünlenmiş, İstanbul'a giderek ünlü vezir Koca Ragıp Paşa'ya intisap etmiş hâkimâne edalı şairlerdendir.

19. ASIR

19. yüzyıl Urfa şiiri hem nicelik hem nitelik bakımından yüklüdür. Bu asrın ünlü şairleri şöyle sıralanabilir: Abdî (1857-1911), Mahmud Abdî (Melek Mahmut) (?), Muhammed Admî (1818-1900), Mustafa Âlim (?), Âtuf (?), Ahmed Azmî (1888-1914), Ahmet Berkî (1840-1889), Ahmed Bîcân (?-1910), Muhammed Durak (1860-1916), Müslüm Fâiz (1823-1877), Muhammed Fatih (1870-?), Fehim Ahmed (1837-1900), Derviş Fenayi (1860-?), Fürûği (1877-?), Hâfız (1842-?), Mehmed Hâkî (1851-1876), Abdurrahman Hâlis (?), Şeyh Hâlid (1845-1915), Mevlânâ Hâlid (1823-1891), Hâfız Hatâyî (1823-?), Ahmet Hikmet (1832-1878), Bakır Hilmî (1857-1910), Muhammed Hilmî (1881-?), Bîkeszâde Hulûsî (1879-?), Şekercizâde İsmail (1859-1914), İsmet Beşir (1827-1875), Bekir Kâmi Özbay (1860-?), Birecikli Kâni (1845-?), Kâni Baba (1812-1877), Muhammed Kâtib (?-1836), Ahmed Lâmî (1826-1888), Mustafa Lâmî (1865-?), Lâtif (1820-?), Muhammed Muhiddin Mahvî (1821-1871), Şeyh Marûfî (1842-?), Mihri Zülfikar (1832-1878), Abdurrahman Muhibbî (1854-1906), Nâtık (?-1866), Mustafa Reşid (1841-1912), Muhammed Râtib (1812-1866), Birecikli Râzi (1850-1922), Osman Remzi (1875-1924), Sabir (1819-1893), Muhammed Sabri (1800-1871), Saffet Yetkin (1866-1950), Emin Sakıb (?-1873), Muhammed Sâmi (?), Muhammed Salih Sani (1783-1848), Şeyh Muhammed Selim (1785-1857), Müslüm Sıdkı (1850-1914), Muhammed Şevket (1861-1907), Muhammed Şükrü (1881-1915), Abdurrahman Takî (1848-1909),

Mustafa Tevfik (1861-1907), Vecdî (?-1863), Ahmed Vefik (1860-?), Muhammed Salih Yektâ (?-1859), Zihnî (?), Ziyâî (1825-1887)

20. ASIR

20. yüzyılda Kemal Edip Kürkçüoğlu (1902-1978), Suut Kemal Yetkin (1903-1980), Abdülkadir Karahan (1913 -), Zübeyir Yetik (1941-), M. Ragıp Karcı (1945 -), M.Akif İnan (1940 - 2000), M.Atilla Maraş (1949 -), İhsan Sezal (1947 -) gibi Türk Edebiyatı tarihine mal olmuş şair ve edebiyatçılarımızın yanında; günümüzde rahmet-i Rahman'a kavuşmuş bulunan bazı şairlerle; bugün hâlâ çalışmaları devam etmekte olup bu vâdide emek veren isimlerden tespit edebildiklerimizi şöyle sıralayabiliriz:

Abdurrahman Rahmi, Namık Ekrem, Muhammed Nuri, Halil Hâmi, Ahmet Hamdi, Muhammed Hıfzî, Refet İbrahim, Abdülkadir Diriöz, Kıratoğlu Muhammed Emin, Nüzhet Gani Özbay, Abdullah Edip, Hâdi Durak, İbrahim Hakkı, Hulûsî Kılıçarslan, Muhammed Lütfi Okumuş, Halil Refet Tanışık, Bedri Alpay, Mahmud Alpay, Mustafa Dişli, M.Şevket Akkaya, Halil Gülüm, M.Yaşar Uğur, M.Sırrı Savaşan, Yaşar İzgördü, M.Ayhan Abamor, Necip Mirkelâmoğlu, Aziz Özbay, Mustafa Yazgan, Mehmet Mısır, Fatih Batıbeki, Ökkeş Ülgen, Verdi Kankılıç, Aydın Hatipoğlu, Rüknettin Akbaş, Mehmet H. Öcal, İhsan Sezal, Şükrü Algın, A.Naci İpek, Zeki Coşkun, Halil Biner, Ahmet Gözühoş, Mehmet Oymak, Arif İnan, Fuat Kürkçüoğlu, Hüseyin Baykuş, Fuad Rastgeldi, Osman Güzelgöz, İbrahim Tezölmez, Hanifi Düşmez, M.Emin Ercan, Faruk Habiboğlu, Bekir Şirinoğlu, A.Rezzak Elçi, İsmail Kurt, Mahmut Öztürk, Veysi Dörtbudak, Sıraç Sümen, Abdi Demirtaş, Misbah Hicri, Müslüm Abacı, Emine Güllüoğlu...

AŞIKLAR

Âşıklık geleneğini devam ettiren Şanlıurfalı halk ozanlarımızın en tanınmışları ise şunlardır:

Halfetili Ali Çevik, Dertli Divani, Veli Aykut, Mehmet Acet, Kadir Gedikhanlıoğlu, Mehmet Batur.

ŞAİR ABDİ

Hayatı (*)

Bütün araştırmalarımıza rağmen Abdi'nin hayatı hakkında sözlü kaynaklardan pek fazla bilgi elde edemedik. Ne zaman doğduğunu ve nasıl yetiştiğini bilen yok gibi. Akrabaları, baba adının Emin olduğunu, Urfa'da doğduğunu ve tahsilini burada tamamladığını, asıl adının ise Seyyid Mustafa olduğunu söylüyorlar. Sözlü kaynaklarımızdan sayın Tahir Güllüoğlu, onun Süleyman Nazif'in babası Ali Paşa tarafından Urfa' dan alınarak Haleb'e götürüldüğünü, orada valilik kaleminde ve vali vekilliğinde bulunduğunu belirtiyor. Başvurduğumuz diğer sözlü kaynaklar da bunu doğruladılar. Ancak burada bir yanlışlık olsa gerektir. Çünkü Süleyman Nazif'in babasının adı Ali Paşa değil, Sait Paşa'dır. Sait Paşa'nınsa bir müddet Mardin'de görev yaptığını, Urfa'ya yol-culuğu esnasında uğrayarak bir kaç gün kaldığını biliyoruz. Aynı kişinin Halep valiliği de bilinmekte. Edindiğimiz kanaat odur ki bu konudaki bilgiler doğru, isim yanlışır.

Abdi, Karahekim'lerden bir hanımla evlenmiş ve bu ev-lilikten Emin adında bir oğlu dünyaya gelmiştir. Emin Harbiye'den mezun olmuş, üsteğmen rütbesindeyken bir gezinti veya keşif sırasında attan düşerek

vefat etmiştir. Bu ölüm Abdi'ye çok dokunmuş, hafif bir felç geçirmiş, ölümüne ka-dar şifa bulmayacak olan bir titreme illetine tutulmuştur.

1941'de ölen şairin' mezarı Harrankapı Mezarlığı'ndadır.

Sözlü kaynaklardan edindiğimiz bilgiler bu kadar. Ancak elimizde bu bilgilerin dışında bir yazılı kaynak var. Sayın Bedri Alpay'ın “Şanlıurfa, Şairleri” kitabı...

Bu araştırmada eldeki bilgilerimize hiç uymayan kısım-lar var. Ama bilgiler oldukça ayrıntılı ve ilginç olduğu için buraya aktarmakta fayda vardır. Buna göre: «Abdi, 1857 yılında Urfa'da doğmuştur. Hacıabdizade Emin Efendi'nin oğludur. 1870 yılında Dabakhane Medrese-si'ne girmiş, 1872'de burayı terkederek Rüşdiye'ye kaydol-muştur. Bu okulu birincilikle bitirmiş, memuriyete başlamıştır. İlk görevi Urfa Tahrirat kalemi mübeyyizliğidir. Bu görevi dört yıl yapmış, terfien aynı kalemin müsevvidliğine atanmıştır. Bir aralık Hakkari Tahrirat müdürlüğü yapmış, Harran Tahrirat müdür vekilliğinde bulunmuş, son olarak Maraş İdare Meclisi baş katipliği görevini yerine getirmiştir. 1911'de oğlunun ölüm acısıyla emekli olarak Urfa'ya gelmiştir. Abdi Efendi bu arada 1887 yılında Hicaz'a da gitmiştir. 1893 ile 1894 yıllarında Halep Vilayet Gazetesi'ni idare etmiştir.)

Sayın Bedri Alpay'ın verdiği bilgilerde bir yanlış ve bir eksik vardır. Yanlış, onun Hacıabdizadelerden olduğundadır. Zira Abdi'nin ailesinin ancak kendisinden sonra bu adla anıldığını ve ailesinin o zamanlar Mollamusalar adıyla tanındığını biliyoruz. Eksik ise, Abdi'nin Halep'te ne münasebetle bulunduğudır. Biz daha evvel de izah ettiğimiz gibi bunun sebebini biliyoruz. Ancak, Bedri Alpay'ın verdiği biyografide Halep adı geçmezken, verilen bilgilerin sonunda Halep'te bir gazete çıkarma işinden söz ediliyor.

Onu tanıyanlar çok zeki olduğunu, iyi dama oynadığını, hep titrer durumda gördüklerini ifade ediyorlar.

* Adil Saraç/Urfalı Şair Abdi. Hayatı, sanatı, eseri Dal Yayıncılık
1986/Urfa

Gazel

Güzeldir sevdiğim ağyâre akran eylesem azdır

Hayal ü fikrim hasr-ı cânân eylesem azdır

Şekerden tatlıdır asla doyulmaz iltifâtından

Dildâra ne yolda arz-ı şükran eylesem azdır

Yürekten kaynıyor nâr-ı muhabbet neyleyem bilmem

Gönül kâşânesinde ânı mihman eylesem azdır

Beni rûh-ı revânımdan ayırmak isteyen hasmın

Temelden hânesin yıksam da viran eylesem azdır

O rütbe müptelâyım ki ruh-ı zibâsına ABDİ

Reh-i aşkında yârin cânı kurban eylesem azdır

mefâîlâtün mefâîlâtün mefâîlâtün mefâîlâtün

Urfalı Şair Abdi

I. Sevdiğim o kadar güzeldir ki yabancılara benzetsem yanlış olur.
Aklımı ve hayalimi onunla doldursam azdır.

2. İltifatı şekerden tatlı olup doymak mümkün değildir.
Sevgiliye ne şekil teşekkür etsem azdır.

3. Ne yapayım muhabbet ateşi yüreğimde yanıyor,
gönlümün şatosunda onu misafir etsem de azdır.

4. Beni yürüyen canımdan (sevgilimden) ayırmak isteyen
düşmanın evini temelinden yıkıp, harap etsem de azdır.

5. ABDİ, o güzelliğe o kadar tutkunum ki,
sevgilinin aşkı yolunda canımı kurban etsem azdır.

MEHMET HULUSİ ÖCAL (Şair-Yazar):

1939 yılında Şanlıurfa'da doğdu. İlk ve orta öğrenimini Urfa'da yaptı. Bir süre öğretmenlik yaptıktan sonra, yüksek öğrenimini Ankara Üniversitesi Veteriner Fakültesi'ni bitirerek tamamladı. Askerliğini yaptıktan sonra yurdun muhtelif bölgelerinde çalıştı. Otuz iki yıllık memuriyet hayatından sonra, Urfa'da bulunan Et ve Balık Kurumu'nda Müdür Yardımcılığı, Amasya ve Malatya'da Müdürlük

yaptıktan sonra emekliye ayrıldı. Emekliliğinden sonra Şanlıurfa İli Kültür ve Araştırma Vakfı Kütüphanesi'nde Müdür olarak çalıştı.

Urfa ile ilgi yazdığı çalışmalarını birçok gazete ve dergide yayınladı. Hizmet Gazetesi'nde köşe yazan Şair, evli ve dört ocuk babasıdır. Şiirleri mahalli, ulusal gazete ve dergilerde yayımlandı. Őiirlerinde genelde yöresel, tarihi, milli ve tasavvufi konulara yer verdi..

HAKKINDA YAZILANLAR: M. Atilla MARAŞ, Peygamberler Őehri Şanlıurfa

Eserleri:ARAŐTIRMA-İNCELEME: zellikleri ve Güzellikleri İle iğk ftemiz (1997), ŞİİR: Bahar TaŐıyan Kervanlar (1997)

URFA RÜYASI

Bu gece senden uzak yine seninleyim ben

Bu gece ele geçmez bir mutlu andayım ben...

Bu gece "hoyrat"larla mecruh, bir haldeyim ben

Bu gece "Anzelha"da, "Halil-Rahman"dayım ben...

Ömrümü bu geceyle doldurmak istiyorum

Bu gece bende değil, bu gece O'ndayım ben...

KuŐlarla, balıklarla hasbıhal ediyorum; Bu gece ele geçmez bir mutlu andayım ben...

ŞÜKRÜ ALGIN (Şair)

1934 yılında Şanlıurfa Merkez Türkmeydanı mahallesinde doğdu. İlkokulu 11 Nisan Kurtuluş okulunda okudu. 1952 yılında Erkek Sanat Enstitüsü'nden mezun oldu. Ayrıca dışarıdan Lise Edebiyat ve öğretmen okulunu bitirdi. Askerliğini Ankara/Polatlı Topçu okulunda yedek subay olarak yaptı. Memuriyet hayatına Fen memuru olarak başladı. 25 yıl Fen memurluğu, öğretmenlik ve yöneticilik yaptı. Kendi isteğiyle emekliye ayrıldı. İlkokul sıralarında iken şiir yazmaya başladı. Çeşitli antoloji, dergi ve gazetelerde şiir ve yazıları yayımlandı. Urfa folkloru ile ilgili derlemeler yaptı. Türkiye Yazarlar Ansiklopedisinde yer aldı. Okumaya karşı büyük bir ilgi duyuyordu. Bu alışkanlığı genç yaşta gözlerinin bozulmasına neden oldu. Eserlerini emekli olduktan sonra yayınladı. Kayıp Ozan(1988), Bir Damla Söz(1996), Bir Tutam Sevgi (1999), Aynalar Süt mavisi (2003) yayınlanmış şiir kitaplarıdır.

BAŞKASINA DAYANAMAM

Yarasaların uçtuğu

Saatlerden söz etme bana

Taşıyamam karanlığı

Yüreğimde

Sana içimdeki

Kesintisiz yağmurların

Nar çiçeği bulutlarından

Söz edeceğim

Gel otur yanımda...

Ellerin değmesin ellerime

Yomsa alevinden

Tutuşurum.

Baldan tatlı bakışına

Dayanamam

Ve gözlerinin içine

Baktığımda

Orada sayısız yıldızları

Görürüm.

RESMİM

Kara kurşun bir kalemle

Beyaz kağıt parçasına

Önce yüz şeklimi işaretlemeliyim

Alnımı kalın ve derin yaylarla işlemeliyim

Kulaklarım ve burnum

yerinde noktalanmalı

Gözlerimin altındaki

mor çizgileri belirtmeliyim

Saçlarımı ak ak göstermeliyim

Dudaklarım görüdüğü renkte olmalı

Düşüncelerime gelince
görenler lekesiz olduğunu anlamalı
titrek ellerimle çizebileceğim
en son çizgiler
resmimi noksansız tamamlamalı
ve adımı yazacak küçücük bir yer
bırakmayı unutmamalı

Kayıp Ozan

EYVANLARIN DİLİ

Bir evimiz vardı
kalaboynu'nda
Yolu inişli çıkışlı
Duvarları kesme taştan
kapısı hilal nakışlı
Hayadı mermer döşeli
Ortasında bir havuz
havuzu dört küpeli

Bir evimiz vardı
Beykapı'da

Odaları tonoz kemerli

İçinde gömme dolapları

Camhanaları

Kuş takaları

Tokaları dantel dantel

İşlemleri

Erkeği bakbuğu bakbuğu

Dişisi kuğu kuğu diye öten

Tumanlı hizmetlisi halhallı

M.AKİF İNAN (Şair-Yazar)

12 Temmuz 1940'da Urfa'da doğdu. İlk ve Orta okulu Urfa'da, liseyi Maraş'ta bitirdi. Dil tarih Coğrafya Fak. Türk Dili ve Edebiyatı bölümünü bitirdi. Urfa'da lise 2. sınıfta iken Derya adlı fikir sanat dergisini çıkardı. 1961-64 üniversite yıllarında Hilal dergisi ve yayın evini yönetti. 1969'de edebiyat, 1976'da Mavera dergisinin kurucuları arasında yer aldı. 1977'den itibaren Milli Gazete ve Yeni Devir gazetelerinde köşe yazıları yazdı. 1964-69 yıllarında Türk Ocakları Merkez Müdürü, 1969-72 yıllarında bir sendikada eğitim uzmanı olarak çalıştı. Liselerde edebiyat öğretmenliği yaptı. 1992 yılında kurulan Eğitimciler Birliği Sendikasının ve ardında da Memur sendikaları Konfederasyonunun Genel başkanlığını yaptı. 6 Ocak 2000 yılında Şanlıurfa'da vefat etti.

Adsız Gazel

Yanışlar ağıtlar elimde değil

İçimin sesi hiç üzmesin seni

Kaçmak mı mümkün mü alınyazımdan

Kaderdir yüklendim yıkılmışlığı

Sen attın bilmeden kuyuya taşı

Dinemez yankısı mahşerde bile

Bir kutsal emanet gibi sır gibi

Ve bir ayıp gibi saklarım seni

Başımda kavganın kıyameti var

Okşadım ismini kitap içinde

Her akşam bir düşle kundaklanırım

Sözümün bittiği yerde başlarsın

Yılların alnıma çektiği çizgi

Kocalttı başımı bir ehram gibi

Yaslasam gövdemi karlı dağlara
Sonsuz bir uykuya kavuşsam bir gün

Mehmet Akif İnan

MUSTAFA DIŞLİ (Şair-Yazar)

1926'da Urfa'da doğdu. Turan İlkokulunu bitirdikten sonra Adana Öğretmen Okuluna ve daha sonra Urfa Lisesine devam etti. Sanata ilgisi orta okul yıllarında başladı. Urfa'da öğretmen olarak görev yapan Şair-Yazar Halide Nusret Zorlutuna ve Edebiyatçı Mehmet Naci Ecer gibi hocaların rahle-i tedrisatından geçti. İyi bir hatip ve sinema-tiyatro oyuncusudur. Urfa'nın sorunlarını Urfa ağzı ilme yazdığı şiirleriyle dile getirmiştir. 30'dan fazla filmde de rol alan Dişli'nin yazdığı oyunlar sahnelendi. Hatipliği ve hazır cevaplılığı ile ünlendi ve her platformda Urfa'yı savundu. Urfa'ya lise açılmasında, Fırat nehrinin Harran'a akıtılmasında yazdığı şiirler ve yaptığı konuşmalar her Urfalı'nın hafızasında yer almıştır. Şiirlerini "Dumanlı Dağlar" adıyla kitaplaştırmıştır. 1987'de Urfa'da vefat etti.

Mustafa Dişli'nin Hayatı ve Eserleri Abuzer Akbıyık tarafından hazırlanan "Şanlıurfa Sevdalısı Mustafa Dişli" adlı kitapta toplanmıştır. Kitap 2009 yılında Sembol Yayınları olarak çıkmıştır.

M.ATILLA MARAŞ (Şair-Yazar)

M. Atilla Maraş, ilkokul öğrenimine 1955 yılında beş buçuk yaşında iken Şehit Nusret İlkokuluna başladı. Burada iki yıl okudu. Daha sonra babası Yakubiye mahallesinde yeni bir ev yaptırınca bu okuldan naklen büyük yoldaki Cumhuriyet İlkokuluna kaydoldu. Başarılı bir öğrencilik hayatından sonra 1960'da buradan mezun oldu.

Ortaokul öğrenimini ise Erkek Sanat Enstitüsünün orta kısmında 1963'te tamamladı. Sonra Urfa Lisesine geçti. 1966'da bu okulun fen bölümünden mezun oldu.

1967'de Erzurum Atatürk Üniversitesi Ziraat Fakültesi Zirai Ekonomi ve İşletme Bölümüne girdi. Buradan Temmuz 1971'de Ziraat Yüksek Mühendisi olarak mezun oldu.

Mehmet Atilla Maraş, daha çok şiir türünde eserler vermiş, nesre fazla yönelmemiştir. Şiir kitaplarının sayısı altıdır. Bunların dışında birisi İngilizce-Türkçe olmak üzere iki tane de seçilmiş şiirlerinin yer aldığı üç kitabı daha vardır. Milletvekili olduktan sonra bir de Şair Milletvekilleri antolojisi hazırlamıştır. Nesir türünde ise bir deneme kitabı, bir de şehir biyografisi bulunmaktadır.

Maraş, bir kültür insanı ve bürokrat olarak siyasetle her zaman için yakın bir ilişki içinde olmuştur. Bu durum onu emekli olunca siyasete atılma noktasına getirdi. 2001'de Ak Partinin Şanlıurfa teşkilatının kurucuları arasında yer aldı. Ardından 3 Kasım 2002'de yapılan seçimde Şanlıurfa'dan (Ak Parti) milletvekili seçilerek Meclise girdi.

Milletvekili olduğu sürede TBMM İnsan Hakları İnceleme Komisyonu üyeliği yaptı ve sözcülüğünü üstlendi. Bunun dışında dilde yozlaşma ve kirlenme ile ilgili olarak kurulan dil komisyonunda üyesi oldu. Hazırladıkları komisyon raporu genel kurulda görüşülmesine yakın meclis erken seçim kararı aldı.

ŞİİR KİTAPLARI

DOĞUDAN BATIDAN ORTA DOĞUDAN

Maraş'ın ilk şiir kitabıdır. Dergah Yayınları tarafından 1976 yılında yayımlanmıştır. Kitabın isim babası daha önce de belirttiğimiz gibi şairin yakın dostu Türkiye Yazarlar Birliği eski başkanı Mehmet Doğan'dır. Kitabın içinde Doğuya, Batıya, Ortadoğu'ya ait imajlar olduğu için bu isim seçilmiştir. Bu kitabın 2. baskısı 1997'de Beyan Yayınları tarafından yapılmıştır.

Bu eserde otuz beş şiir mevcuttur. Kitaptaki şiirler Körler Çarşısı, Doğudan Batıdan Orta Doğudan, Duruşmalar adıyla üç bölüme ayrılmıştır. Şiirlerde genellikle serbest nazım kullanılmış olmakla birlikte klasik tarzda kaside ve gazel türünde ürünler de yer almaktadır.

Maraş'ın bu ilk kitabı öncelikle adı itibarıyla dikkat çekicidir.

ŞEHRAYİN

Şairin 2. şiir kitabıdır. Bu kitabının adı bir öyküye dayalıdır. Buna göre Hz. Peygamberin hicretinde Medine'ye vardıkları vakit onu

Telael Bedru Aleyna” (Ay Doğdu Üzerimize) diye bir şiiri hep birlikte söyleyerek karşılarlar. Alkış tutar, def çalarlar. Orada bir şehrayin, bir şenlik olur. Kitabın ismi bu olaydan esinlenerek verilmiştir. Çünkü bu kitap hicretin 1400. yılında yayımlanmıştır. İlk baskısı 1981’de 2.baskısı 1995’te yapılmıştır. Kitap 35 şiirden oluşmaktadır. Şiirler ilk kitapta olduğu gibi burada da üç bölüme ayrılmış. Ahvalim Beyan eder, Hayatımızdan Şiirler, Küçük Şiirler.

İlk bölümdeki şiirler ikisi dışında beyit birimiyle gazel diyebileceğimiz bir nazım şekliyle ele alınmış. İkinci bölümdeki şiirler serbest nazımla yazılmıştır. Üçüncü bölümdekiler ise kısa şiirlerden oluşmuştur.

ANEY

Şairin en çok baskı yapan kitabıdır. İlk baskısı 1983’te 2. baskısı 1994’te, 3. baskısı ise 2005’te yapılmıştır. Kitabı bu denli ilgiye mahzar kılan sebep ise meşhur Aney şiirinin bu kitapta yer almasıdır.

Kitap 27 şiirden ve üç bölümden oluşmaktadır. Yeryüzü Coğrafyam, Fasil, Aney

İlk bölümdeki şiirler; uzun şiirlerdir. İkinci bölümdeki şiirler; şairin vazgeçemediği kısa, esprili, şaşırtıcı, yoğun manalı şiirlerden oluşur. Üçüncü bölümde ise meşhur “Aney” şiiri yer almaktadır. Kitabın sonunda Aney şiirinin yazılış öyküsünü anlatan bir de yazı yer almaktadır.

ZOR SÖZLER

Zor Sözler, 1989'da Yazı Yayıncılık tarafından yayımlanmıştır. 2. baskısı ise 1995'te Beyan Yayınlarınca yapılmıştır. Bölümlere ayrılmayan bu kitapta yirmi şiir bulunmaktadır. Kitap bir münacaat ve naatla başlamakta, sonra başka konulardaki şiirlere geçilmektedir. Şiirler genellikle hece vezniyle yazılmıştır. Serbest şiirler de mevcuttur. Bazı şiirlerde ise beyit düzeni esas alınmıştır.

CHILD DREAMS (ÇOCUK RÜYALARI)

Bu eser Şair Maraş'ın bu güne kadar yazmış olduğu şiirlerden genellikle kısa olanlarının İngilizce-Türkçe yayınlanmasıyla oluşmuştur. Kitapta otuz şiir vardır. Şiirler İngilizce'ye Mevlüt Ceylan, Savaş Barkçin, Selda Kalfa tarafından çevrilmiştir. Kitap, 1991'de yayımlanmıştır.

MERHABA EY HÜZÜN

1997'de Beyan Yayınları arasından çıkan bu kitap da Ölüm Geçer, Tarzı Kadim, Ey Hüzün olmak üzere üç bölümden ve 31 şiirden oluşmaktadır. Gelenekle bağıni her zaman sağlam tutan şair, bu kitabının girişine bir ayet-i kerime ve bölüm başlarına da Fuzuli, Nabi ve Baki'den beyitler almıştır. Kitabın sonunda ise şairin Malezya-Kuala Lumpur'da sunduğu "Esrarlı Sesler" isimli bildirisinin metnine yer verilmiştir.

KÜNYEMİZE AŞK YAZILDI

Şairin önceki kitaplarından yapılan bir seçmedir. İlk baskısı 1997' de, 2. baskısı 2001'de yayımlanmıştır. Tarz-ı Cedit Üzere şiirler, Tarz-ı Kadim Üzere Şiirler ve Eski Sevdalar bölümlerinden oluşan kitapta 58 şiir yer almaktadır.

ADANMIŞ ŞİİRLER

Şairin yedinci şiir kitabıdır. 2004'te Ankara'da Lazer Yayınları tarafından yayımlanmıştır. Bunların bir kısmı yine klasik tarzdadır. 44 şiire yer verilmiştir. Bu kitapta ithaf şiirlerin çokluğu dikkat çeken bir husustur.

ŞAİR MİLLETVEKİLLERİ

Bu kitap şairin hazırladığı tek antolojidir. Eserde 1920-2005 yılları arasında Türkiye Büyük Millet Meclisi'nde milletvekili olarak görev yapmış 1851 doğumlu Abdülhak Hamit'ten, 1956 doğumlu Recep Garip'e kadar seksen şairin kısa biyografileri ve şiirlerinden seçilmiş örnekler yer almaktadır. Bu kitap 404 sayfa olup, TBMM Kültür Sanat ve Yayın Kurulu Yayınları arasında 2005 yılında çıkmıştır.

BULURUM BEN YAR SENİ

Şairin bu güne kadar yazdığı şiirlerinden yeniden seçmeler yapılarak Erguvan Yayınları tarafından 2006 yılında İstanbul'da yayınlanmıştır.

DÜZYAZI ESERLERİ

PEYGAMBERLER ŞEHİRİ ŞANLIURFA

Şairin doğup büyüdüğü şehre karşı bir vefa borcu sayılabilecek bu kitap, ilk olarak 1986'da Birlik Yayınları tarafından yayımlanmıştır. Daha sonra 1997'de Şanlıurfa Belediyesi tarafından tekrar basılan bu kitapta Şanlıurfa tarihi, coğrafyası, sosyal yapısı, ekonomisi, kültürü ve turistik değerleri açısından bir şair gözüyle ele alınmıştır.

BEYAZ ADAMIN KUTUSU

Şairin tek deneme kitabıdır. 2001 yılında yayımlanan bu kitap şairin şiir, hayat ve insan üstüne yazdığı 45 denemeden oluşmaktadır. Bu kitap da şairin çoğu şiir kitabı gibi üç bölümden oluşmakta ve bu bölümler şu isimleri taşımaktadır: Şiir Sanatı Üstüne Notlar, Sanat Üstüne Notlar ve Yaşamak ve Ölmek.

AYDIN HATİPOĞLU

Aydın Hatipoğlu, 1940 yılında Urfa'da doğdu.

Haydarpaşa Lisesi'ni bitirdikten sonra, 2 yıl İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi'ne devam etti, ardından Edebiyat Fakültesi Sosyoloji Bölümü'nde okudu.

Babasının ölümü üzerine, onun nakliyecilik işlerini yürüttü. Daha sonra bu işi bırakarak çeşitli reklam şirketlerinde yazar ve yaratıcı yönetmen olarak çalıştı ve SSK'dan emekli oldu.

Evlidir ve bir kızı vardır.

İlk şiir ve yazıları Şükran Kurdakul'un yönettiği Yelken dergisi'nde yayımlandı.

Ataç Dergisi'nde Yazıişleri Müdürlüğü yaptı. Arkadaşlarıyla birlikte, 1960 kuşağı ozanlarının imzaladığı bir bildiriyle çıkan, Yeni Gerçek Dergisi'ni yayımladı. Gelecek Dergisi'nin Kurucuları arasında yer aldı.

Türk Edebiyatçılar Birliği'nde Genel Sekreter, Türkiye Sanatçılar Birliği'nde Genel Sekreter,

Türk PEN'inde 2. Başkan, Türkiye Yazarlar Sendikası'nda 2. Başkan, Nazım Hikmet Vakfı ve Emin Türk Eliçin Vakfı'nın yönetim kurullarında görev yaptı.

Aydın Hatipoğlu'nun şiirleri, Bulgaristan, Romanya, Yugoslavya, Rusya, Azerbaycan, İran, Irak, ABD, İspanya, Almanya ve İngiltere'de antoloji, gazete ve dergilerde yayımlandı

Şiir Kitapları:

Çömçe Gelin 1966,

Gebe 1968, Hoyrat 1971,
Beynim Yüreğim 1978,
Ben Size Konuk Gelende 1979,
Son Değil 1980, Aşk/Olsun 2001,
Yalnız Karanfil Sokağı 2003,

Oyun:

Hazreti İbrahim 1975

Roman:

Saç 1995,

Çocuk Edebiyatı:

Köroğlu 1980, Kuşçu 1983, Kendini Beğenmiş Kuğu 1989, Pembe
Pamuk Şekeri 2002

Şiir Ödülleri:

Hasan Tahsin İlk Kurşun Ödülü,

İzmir Büyükşehir Belediyesi 9 Eylül Çocuk Öyküleri Yarışması
1990,

Türkiye Yayıncılar Birliği Doğa ve Çevreyi Koruma Öykü Yarışması
1990,

Ceyhun Atuf Kansu Şiir Ödülü 2004

URFA'YA AĞIT

Su yürürken toprağa ekin çoşup büyürken
Nasıl kıydın kendine küller başına Urfa
Nerde tetirben nerde tandırlık soğuk şimdi
Eyvanda kibrit yok ki tütsün ocağın Urfa
Kaç yüzyıllık loğların yetim kalmıő köşede
Damlardaki tahtların saltanatı yıkılmıő
Ne hayatta bir nakıő ne kapı taka kalmıő
Kurumuő çeşmede su yazıklar olmuş sana
Harrahmanın balığı küskün akar derede
Kalksa İbrahim sorsa benim Urfam nerede
Vur bir kazma da sen yık atandan kalanı
Kimliksiz soysuz gibi dik apartımanını
Gap bereket kesene paran çokmuő kime ne
Mezardaki nenene ne diyeceksin urfa
İlendiğin zamanlar evin yıkıla derdin,
Yıkılmıő evin işte karalar bağla urfa

ÇÖMÇE GELİN I

Sokaklar boyunca çeşmeler kurdum
Gürül gürül gücüm aktı damarlarıma
Kuru çatlak toprakta açlık ve umut
Yeşil bir özlem gibi yöneliyor tanrıya
Oysa tükenmiş çeşmelerde su

Yanık bir ekmek gibi yağız yüzlerin
Ezik isyanı kımıldar damarlarında
Seslenirken çocuklar tarlalarda
Çömçe gelin nar ister
Tarlaya yağmur ister

Bir esmer bulut uğruna eller
Bir tutam ıslak toprak kokusuna havada
Bulut ve toprakta yoğunlaşır yaşamak
Gâvur bir çalım sarı kuru otlarda
Çaresiz açılır tanrıya eller
Seslenirken çocuklar tarlalarda
Ver allahım ver
Yağmur ile sel

Belki düşer belki düşmez yağmur toprağa

Geçir parmaklarını geçir toprağa

Sökülsün tırnaklar diren ha diren

Fıskırır su gibi kanı toprağın

Seslenirken çocuklar tarlalarda

Çömçe gelin nar ister

Tarlaya yağmur ister

Ver allahım ver

Yağmur ile sel

İBRAHİM TEZÖLMEZ

1960 Urfa doğumlu. İlk ve Orta öğrenimini Urfa'da yaptıktan sonra , Besni Öğretmen Lisesi'ni yatılı olarak okudu. Atatürk Üniversitesi Eğitim Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü'nden 1983 yılında mezun oldu.

Rize/İkizdere İmam Hatip Lisesi Edebiyat Öğretmenliğinden sonra meslek hayatını; 1985-96 Şanlıurfa Lisesi, 1996-99 Şanlıurfa Anadolu Kız Meslek Lisesi, 1999-2001 Şanlıurfa Anadolu Lisesi'nde sürdürdü. Halen Şanlıurfa Kız Meslek ve Anadolu Kız Meslek Lisesi Türk Dili ve Edebiyatı öğretmenidir.

Yerel ve Ulusal televizyonlarda muhtelif kültür-sanat programlarına konuk oldu. Bazı belgesellere danışmanlık yaptı. Şanlıurfa Belediyesinin açtığı şiir yarışmalarında iki defa birincilik aldı. Şanlıurfa Valiliğinin “ Uluslararası Karakeçili Kültür Şenliği” kapsamında açtığı şiir yarışmasında 1. oldu. 2005 Sapanca 5. Uluslar arası şiir şenliğine çağrıldı. Özcan Ünlü'nün hazırladığı “Yüzyılın Türk Şiiri Antolojisi”nde şiiriyle yer aldı. Üç şiiri, değişik bestekârlarca bestelenmiştir

Celal Bayar Üniversitesi Fen Edebiyat Fakültesi Türk Dili Edebiyatı Bölümünden Doç. Dr. Nezahat Öztekin tarafından verilen “İbrahim Tezölmez'in Şiirinde Klasik Türk Edebiyatı Unsurları” konulu lisans tezi Ahmet Özkan tarafından 2005 yılında hazırlanmıştır

Œiir ve yazıları , Anzılha, Bizim Urfa, Edessa (yönetiminde de bulundu), Nisan, Seyir, Zaman... gibi dergi ve gazetelerde yayımlandı.

"AyıŒığı Ezgileri " adlı Œiir kitabı 2000 yılında yayınlanmıŒtır.

"11. Yüzyıldan Günümüze Seçme Mısralar, Beyitler Antolojisi" adlı bir çalıŒması vardır.

Evli, iki çocuk babasıdır.

İbrahim Tezölmez

Edebiyat Öğretmeni

Tlf: 0-532-7497118

Œiirlerinden Örnekler

Aynzeliha Kasidesi

Aynzeliha her dem böyle gizemli midir
Bu özge yer her yâreye merhemli midir
Kıvılcım kesilir burda sular her akşam
Yıldız ve ay içer aşkla özlemlidir
Başın suya eğmiş bütün salkım söğütler
Rûzigârdan dâim böyle siteмли midir
Hânendenin hangi sevdâ vardır başında
Hoyratı gazeli hepten elemli midir
Derler murâd alır burda doğan yaşayan
Urfa bu gûne sefâlı kademli midir
Belki de bu diyar İbrahim'den Eyyup'tan
Îsâ Mûsâ ve Dâvut'tan selamlı mıdır
İbrahim'in ruhu burda sükûna erer
Her dili mecrûha Ruha keremli midir

İbrahim Tezölmez

Bir Şehrin Hikâyesi

Hatırlar mısın, eski zamanlar

Efsaneyle, masal ile

Hayal dolu leyâl ile

Doluydu bu şehir!

Hatırlar mısın?

Hatırlar mısın, bilmem

Hangi yüzyıl,

Hangi yıl,

Hangi aydı?

Büyü dolu,

Şiir dolu

Bir şehir vardı;

Hafızasını kaybetmemişti henüz,

İsmiyle müsemmaydı,

Daha Urfa'ydı...

Bir şehrin hikayesi

Sor ki niceydi,

Sur duvarlarının ardı

Binbir geceydi...

Dar ve gölgeli

Uzun sokaklarından

Geçerdik şehrin;

Kabaltılarından,
Cumbaların altından.
Enikli kapıları evlerin
Geniş avlulara açılır;
Çardaklara,
Eyvanlara,
Kuş takalarına,
Halil İbrahim Sofralarına,
Hikmet sofalarına çıkardı.
Ve uygarlık bir ırmaktı;
Sarnıçlarda süzülür,
Dehlizlerden gürül gürül
Akardı.

Bahçemizde ağaçlar
Zeytindi,
Zakkumdu,
Nardı.
Baharla damlarda
Papatyalar,
Şakşakolar
Açardı.

Ve kenarda
İşlemeli bir kuyu;
Üzerinde eski zaman çıkırığı,
Arada bir duyulan
Perinin hıçkırığı,
Derinden derine
Suyu akardı.

Hulhu geniş ve sabırlı
Derviş haliyle
Avlunun bir köşesinde
Bağdaş kurup
Otururdu yaşlı küp;
Perili kuyudan çektiğimiz
Suyu damıtıp,
Sunardı bakır taslarda
Yaz sıcağında.

Bahçemizde ağaçlar
Cevizdi,
İncirdi,

Nardı.

Evlerin boyutu iç'e geniş

Dış'a dardı;

İnsanların henüz asâsı,

Abâsı vardı...

Eyvanda bilgelik

Bağdaş kurardı;

Gelenler Rûmî'den,

Yunus'tan,

Nâbî'den

Haber sorardı;

İnsanlar yârândı, yârdı

İhvan, rindandı

Bir zamanlar bu şehir

Başka diyardı.

Tavuskuşları salınırdı

Havuzbaşında,

Cevizin altında dolaşansa

Ceylândı,

Safir çiçekler açardı
Gündüz sulara,
Küpeli havuzlarda yıkanan
Her akşam aydı;
Nohut oda, bakla sofa
Değil bu;
Köşktü, saraydı.

Gergef gergef
İşlenen taşlar,
Kuş takalarından
Kovulan kuşlar
Şimdi neredeler? ...

Hac leyleklerle mi,
Kırlangıçlarla mı
Uçup gittiler? ...

Meydanları vardı
Eskiden bu şehrin;
Çeşmeleri,
Güvercinleri,

Asırlık ınarları,

Su seslerine karışan

Kuş sesleri.

Böyle beton yığını

Değildi buraları;

Böyle ruhsuz, böyle gri.

Beyaz atlılar meydanlardan

Çekildiğinden beri,

Körelti sebilleri...

Şadırvanlardan

Süzülen sesler,

Semalarımızda seyreden kuşlar

Şimdi neredeler?

Kırlangıçlarla mı,hacileyleklerle mi uçup gittiler?

Yazdan yaza dama kurduğumuz

Tahtları hatırlar mısın?

Yıldızlar yağardı hani

Üstümüze geceden

Ve kaçakçılar geçerti dörtnala,

Hoyrat sesleri karışırdı
Nal seslerine;
Ve ne çok kolçu-kaçakçı oynardık
Hatırlar mısın?

Samanyolu çarşiyolu,
Yıldızlar kafile kafile,
Gökyüzü çarşaf çarşaftı.
Ayışığı şarkılar hecelerdi inceden;
Engin hayallerle dalınan uyku,
Rengin rüyalarla uyandığımız sabahlar,
Hatırlardık rüyalarımızı hep
Hatırlar mısın?

Bilmem hangi asır, hangi yıl,
Hangi aydı?
Hülyasını kaybetmemişti şehir,
İsmiyle müsemmaydı,
Daha Urfa'ydı.

Hatırlar mısın, kış günlerini,
-Ki ne sıcaktı-

Kalorifer, televizyon

Henüz uzaktı.

Hani mangal başı,

Tandır kenarı,

Boşuna dememiş eslâf:

Kış lâlezârı...

Masallar anlatan

Aksakallı dedemdi;

Devler, şehzadeler

Bize hemdemdi,

Hatırlar mısın henüz

Kuş dili konuştuğumuz demdi.

Kadim kıssalar anlatırdı

Râviyân-ı ahbâr

Beydebâ'dan,

Sâdî'den.

Uygarlığın nabzı

Asırdan asra

Kesintisiz atardı.

Hatırlar mısın,
O eski demler,
Efsaneyle,
Masal ile,
Hayâl dolu
Leyâl ile
Doluydu bu şehir
Hatırlar mısın,
Hatırlar mısın? ...

İbrahim Tezölmez

Harran Kadınları

I
onu bir gün
bir kuyubaşında gördüm
çıkırla su çekerken
şahlanan
bir at gibiydi
dedi kutsaldır burda su
pusat gibi ya da
avrat gibi

bir sarnıç başında
gördüm bir gün onu
o cihân-sûzu
Harran ve o susuz
Mevsim temmuzdu
dedi çağıl çağıl
aksın isterim su
Dicle gibi ya da
Fırat gibi.

onu bir gün
Tektekler eteğinde gördüm
çorakta boy veren o
yabangülünü
kara kıl çadırının önünde
yün eğirirken
eğirdiği çile çile
dertti, kederdi
ömrü hederdi
dedi bu dağlara
Kerem yürekli
demir külünlü

dağ gibi adamlar gerek
Ferhat gibi.

ona bir gün
İpekyolu'nda rastladım
bir rüzgâr gibi geçerek
gözlerimin önünden
hanlardan, kervansaraylardan
tarihin dehlizlerinden
menzillerinden aşan
ve uğul uğul çağa ulaşan
dedi öyle yollardan geçtim
öyle girift
öyle ince
Sırat gibi.

II

onu bir gün
Harran'da gördüm
kurakta boyveren o
yabangülünü
evi iki göz bir petek

kerpiçti konikti
duvarında üzerlik
fal bakan kadınlar kilim
dört taraf otantikti.

onu bir gün gördüm
burnunda hızma
sim halhal ayağında
saçları salkım saçak
ak toynaklı küheylân
bedevî bir kısrak
susuz bir ceylândı
yaz sıcağında
vakit leylî
dilde yâlel
hali vâveyldi
saçları geceden siyahtı
bahtı gözlerinden kara
tarihin ezgisiydi gözlerindeki
belki buranın yerlisiydi
belki Soğmatar'dan
ya Şuaypşar'dan

belki de Sin'den
ihtimal su içmişti
Cülap ya da Dayşan'dan
belki göçebeydi eski Mısır'dan
ya da bir yontuydu
Buhtunnasır'dan.

III

o Sârâ, Hedlâ
ya da Nesrâ
o Harran çorağında vaha
o Tektek dağlarına yakın
ve uzaktı sabaha
uzaktı uygarlığa
uygarlığa ve asra.

ey sarı sıcak
rüzgârsız yaprak
ey susuz sarnıç
kupkuru kuyu
ey Mezopotamya
güngörmüş toprak

asırlardır süren
uykuyu bırak
dilerim sonsuzca
bahtın olsun ak.

İbrahim Tezölmez

Urfa Sıra Geceleri

Çoğu güler eğleniriz,
Handan meclisi sıramız;
Dertlilerle dertleniriz,
Giryan meclisi sıramız.

Sevda yelleri var serde,
Dostlukla çözülür perde,
Deva bulunur her derde,
Derman meclisi sıramız.

Yedi yetmiş başlar töre,
Herkes meşrebine göre,
Esnaf, ağa, azap, mire,
Harman meclisi sıramız.

Gelir akşama konuklar,
Bereket sofrayı yoklar.
Hem gönlü hem gözü toklar,
Mihman meclisi sıramız.

Bazen siyaset mektebi;
Gelen öğrenir edebi,
Külhanbey, olur çelebi...
İrfan meclisi sıramız.

Türküsü,hoyrat, gazeli...
Cemiyetin en güzeli.
Kadim gelenek, ezeli,
Yaran meclisi sıramız.

Rast'tan al ya Divan'ı bul,

Kürdi'de son bulur fasıl.
Öğrenilir makam, usül,
Eyvan meclisi sıramız.

Çiğköfte yemeğin şahı,
Tabiptir açar iştahı;
Yiyenin kalmaz terahı,
Lokman meclisi sıramız.

Efsane, masal bizdedir,
Mırra'mız mercan közdedir.
Saltanat şimdi sözdedir,
Rindan meclisi sıramız.

Yüzük, fincan ve tolaka,
Saatler su gibi aka...
Üç oynaya, beşi baka,
Seyran meclisi sıramız.

Sazın, sözün üsradıyız,
Yusuf Nabi ahfadıyız.
Hüsn ü anın mirsadıyız,

Ozan meclisi sıramız.

Fuzuli, hayali, Baki...

Her şair burada sanki,

'Baykara cem'i' inan ki...

Sultan meclisi sıramız.

Lale, gül ve andelibe,

Şi're, sanata, edibe,

Mevlana ve Şeyh Galib'e,

Hayran meclisi sıramız.

Kısa söyle ey İbrahim,

Sözün ola hep müstakim.

Ömrümüzce olsun daim,

İhvan meclisi sıramız.

İbrahim Tezölmez

Urfalıya Kaside

Abuzer Akbıyık'a

Kaside yazar, memduhu çiğköftedir...

Külhanda gül yetiştirir,

Kasap dükkânında bülbül

Satıra inat!

“Sırgası” heybeye karşı,

Rezzakı üzümünü doldurmuş

Merkebe biner bağ yollarında

Katıra inat.

Evleri Kala'ya karşı,

Yüreği Çift Kubbe

“Degenek” oynar düğünde

“Ebu Cenah”tır; asâsı cellat çivili

Kollar kasılı, ökçe basılı

“Sako”, “çin”e asılıdır

-tello gider yan gider tello-
Yürüyüşü “yanfırı”, âheste beste
Hem şanlı, hem delikanlıdır

Ehl-i keyftir;
Keçe üzre çift yastık,
Zubun giyer ince ipek
Yan gelir, yatar eyvanda.

Köfte yoğururken güfte yapar;
Güftesinde isot, bulgur baş tacı
Köftesi acı mı acı.

Evlerinin önü kuyu “hayad”ında “arış”;
Ak bahtlı, altın tahtlıdır:
Tahtı yazdan yaza kurulur dama,
Bahtının suratı bir karış...

Dam damlar kışın
Ev şırıl şırıl
Teşt kor, leğen kor, dam loğlar
Urfalımda yürek yine pırıl pırıl.

Nemrûdî zulümlere uyanmış sabahları
Tepedekiler hep tepeden bakarak
Sabret demişler, bekleyen derviş demişler
Demişler ki, sabırla koruk helvâ.

Allah var, gam yok
İnancı İbrahimce...
Eyyûb'un sabrınca
Sabırla bekler,
Keldânilerden kalma
Mağarasında,
Yıllardır, yüzyıllardır bekler
Durur hâlâ...

Kalenderdir, rinttir;
Dünyayı satar bir pula.
Cömerttir; dağıt çömçeyle,
Kaşıkla topla.
Gamlıdır;
Dam damlar, çocuk ağlar,
Borçlu kapıda.

Ses dâvûdî, özü merttir:

Dosta dost, düşmana düşman,

Heybesi sırgası

Dert üzre derttir.

Hulhu yoktur, ihmaldir,

Çelebidir,

Mezatta kuzu koyun

Celebidir.

Ağadır, azaptır;

Yıllardır, yüzyıllardır ihmalden

Sahipsizlikten muazzeptir.

Türküsünde atlar sallar başını,

Hayâl atı kanatlıdır.

Eller tutmuş ağey

Sular başını,

Elle aya, o atlıdır...

Hoş sohbet, dili tatlıdır.

Ey İbrahim bu şiirin,

Elhak, ince sanatlıdır! ..

İbrahim Tezölmez

Şair İbrahim Tezölmez hakkında çıkan yazılar :

- 1- Sadık Yalsızuçanlar, Zaman Gazetesi “Güzeran”,02.06.2000,İstanbul
- 2- Abuzer Akbıyık,Yeni Doğu Gazetesi,”Notlar”(Ayışığı Ezgileri Üzerine),14.06.2000, Şanlıurfa
- 3- Mehmet Hulusi Öcal, Hizmet Gazetesi,”Rabıta”(Ayışığı Ezgileri)14.06.2000, Şanlıurfa
- 4- Mehmet Kurtoğlu,Gap Gündemi Gazetesi,Kültür-Sanat,(Ayışığı Ezgileri ve Tezölmez’in Şiiri),9-16Haziran 2000 Şanlıurfa
- 5- Mustafa Acar, Edessa Dergisi,Sayı 9,(Ayışığı Ezgileri ve Çağdaş Bir Kays),2000,İstanbul
- 6- Adil Rastgeldi, Hizmet Gazetesi,”Şair İbrahim Tezölmez Hiç Ölmez!”,28.7.2000,Şanlıurfa
- 7- Özcan Ünlü,Türkiye Gazetesi,Yansımalar,05.06.2000,İstanbul
- 8- Faik Dünder,Reha Gazetesi,”Huzura Doğru”,(Ayışığı Ezgilerinde Sayın İbrahim Tezölmez’i Dinlerken),25.07.2000,Şanlıurfa
- 9- Misbah Hicri,Reha Gazetesi,”Öğretmen Gözüyle”, (Ayışığı Ezgileri),12.6.2000,Şanlıurfa

10- Şükrü Algın,Reha Gazetesi,"Arada Bir",(İbrahim Tezölmez'in Ayışığı Ezgileri Kitabı),05.06.2000,Şanlıurfa

11- Mustafa Karacabey,Yeni DoęuŐ Gazetesi,"Dost Penceresi", (Ayışığı Ezgileri), 06.12.2000